

Robinson Crusoe era un jove anglés que volia ser mariner.

Encara que no sabia ni fer un nuc amb una corda, Robinson es va embarcar en la seua primera expedició.

–A l'aventura! –va cridar des de la proa, mentre el vaixell abandonava el port.

Al cap d'uns quants anys navegant per mars i oceans, el vaixell de Robinson va naufragar en una illa deserta. I només ell s'havia salvat! Estava sol enmig del no-res!

Robinson es va posar malalt. Se sentia abandonat i el sol el cremava a tota hora. Però uns dies més tard va comprendre que s'havia d'animar per a poder sobreviure. Per això es va dir:

«M'agrade o no, he d'acceptar la situació i fer tot el que puga per resistir i viure en condicions fins que arribe algun vaixell a salvar-me».

Primer, Robinson va rescatar tot el que va poder del vaixell naufragat. Després, amb troncs i cordes va construir una casa a la platja i una altra a l'interior de l'illa. I, com que li agradava molt la fruita, va plantar vinyes per a tindre raïm.

